

Yasaklama ve Boykot, Sadece Davet Sürecinin Güçlenmesine Yol Açacaktır!

İngiliz hükümeti, davet taşıyıcılarının faaliyetlerine yönelik uzun zamandır beklenen yasağı devreye soktu. Bu uygulama, fikri iflastan ve başarısız bir devletin zihniyetinden kaynaklanmakta olup dünya, Hilafetin yakın olduğunu bilmektedir. Müslümanların ve davet taşıyıcılarının bu yeni durumdan çıkarması gereken bir takım önemli dersler var. İlk şey, bu uygulamadan ne beklenildiğini ve bize kurulan tuzaklara nasıl düşmememiz gerektiğini tam olarak anlamaktır.

Birincisi; İslam düşmanları müminlerin kalplerine korku salmak istiyorlar. Bu düşünce, Müslümanları, dünyanın işlerini ahiretteki yerlerinin önüne koymaya zorlamak içindir. Bu, Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde zikredilmiştir: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ** **“Müminler ancak, Allah anıldığı zaman yürekleri titreyen, kendilerine Allah'ın ayetleri okunduğunda imanlarını artıran ve yalnız Rablerine dayanıp güvenen kimselerdir.”** [Enfal 2]

Korkuyu artırmak amacıyla Müslümanlara yönelik uygulanan güç ve tehdit taktikleri yeni değildir; nitekim İslam tarihinde, davet ve çağırışı İslam'a dönüştürmeye yönelik çabaların üzerinden altı yıl geçmesinin ardından müşriklerin girişimleri başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Dolayısıyla geçmişteki düşmanlar, dünyevi menfaatlere sürüklemekten aile bağlarını koparmakla tehdit etmeye kadar Müslümanlara karşı olası her türlü araçları kullanmaya çalıştıklarında da sonuç faydasız olmuştu. Zira İslam'daki temel ilke sabit ve açıktır; bu ise bizim, Allah Subhanehu ve Teala'ya ortak koşmamamızı ve O'na ortak koşanları terk etmemizi gerektirmektedir.

Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem döneminde, hakaretler ve Müslümanları alaya alan olumsuz bir kamuoyu yaygın bir uygulama haline gelmişti. Bu hususta Subhanehu ve Teala şöyle buyurmaktadır: **وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤَدُّونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ قُلُوبِ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُونَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ** **“(Yine o münafıklardan:) O (Peygamber, her söyleneni dinleyen) bir kulaktır, diyerek peygamberi incitenler de vardır. De ki: O, sizin için bir hayır kulağıdır. Çünkü o Allah'a inanır, müminlere güvenir ve o, sizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Rasulüne eziyet edenler için mutlaka elem verici bir azap vardır.”** [Tevbe 61]

Siretin kıssalarında geçtiği gibi işkence ve genel hakaret iyice belgelenmiştir. Bugün de çok farklı değildir; Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in metodunu takip etme noktasındaki yükümlülüklerimiz ve görevlerimizin, mahlukatların ve onların taleplerinin herhangi bir yönünden önce gelmesi gerekir. Dolayısıyla bizler, Sahabelerin Kureyş ve onun destekçilerinin İslam'a yönelik tehdit ve cezalarıyla karşı karşıya kaldıklarında olduğu gibi sebat göstermeliyiz; zira sabredenlere vaat edilen büyük mükâfatları hatırlamalıyız. **وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُوبُوا بِهِ** **“İman edip iyi davranışlarda bulunanlara, içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele! O cennetlerdeki bir meyveden kendilerine rızık olarak yedirildikçe: Bundan önce dünyada bize verilenlerdendir bu, derler. Bu rızıklar onlara (bazı yönlerden dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için cennette tertemiz eşler de vardır. Ve onlar orada ebedî kalıcıdır.”** [Bakara 25]

Bu da bizi, yasaklama kültüründen olan **ikinci hedefe** götürüyor; dikkat edin bu hedef, zayıflatmak için tasarlanmış olan tecrit yani izolasyondur. Bugün ve tarih boyunca Müslümanların imanının gücü, her zaman kâfirler için bir meydan okuma olarak şekillenmiştir. Bu zamanımızda da milliyetçiliği kullanıyorlar ve Müslümanların başındaki tüm yöneticiler de Müslümanlara karşı çalışan ve onların aralarındaki ayrılığı koruyan köleler olarak kalmaya devam ediyorlar. Geçmişte ise Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e verdiği destek dikkate alındığında Ebu Talib'in despotluğun önündeki bir engel olduğu gayet açıktır. Nitekim kâfirler, Ebu Talib'i yeğenine ve İslam'a verdiği destekten ve korumadan

vazgeçmeye ikna etmeyi umuyorlardı; bunu da Muhammed'i kabilesinden tecrit-izole etmek ve O'nu, kamuoyunu kazanma ve İslam davetini sürdürme gücünden mahrum bırakmak için yapıyorlardı.

Beni Haşim'i dışlamaya yönelik herhangi bir girişimin, Mekke'deki grupların bölünmesine yol açması kaçınılmazdı. Zira bu, Mekke'deki herkesin, Beni Haşim'in lehine veya aleyhine yönelik tutumunu açıklamasını gerektirecekti. Bu tür bir bölünme, kâfirlerin Müslüman toplumlarda uygulamaya çalıştığı bir şeydir; böylece ya Batılı hükümetlerle birlikte olacaksınız ya da yok edilmesi ve toplumun tüm yapısından harfiyen çıkarılması gereken bir devlet için köktenci bir düşman olarak görüleceksiniz. Bu nedenle şu anda, modern insani muamele yasalarının Müslümanlar için nasıl da uygulanmadığını görmekteyiz. Zira Gazze, İslam dünyasının geri kalanı için çizilen yönün açık bir örneğidir. Yani gerek ölümünüzde gerekse yıkımınızda, size yardım eden bir varlık olmaksızın tek başınıza olacaksınız.

Bizler, Müslümanların çölde dışlandıkları ve temel ihtiyaçlarından mahrum bırakıldıklarındaki kıssalarını hatırlayalım; Hatta Peygamber Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sevgili kızı bile bu deneyimin sonucunda açlığa maruz kalmış ve kalıcı bir zarara uğramıştır.

Üçüncüsü: Rejimin açık desteği olmayan bir şeyle ilişkilendirilmekten duyulan utanç duygusu nedeniyle İslami kimliğin ifadesini azaltmaya yönelik ayartmalar ortaya çıkabilir; zira kamuoyuna teslim olmaya ve İslami olmayan kültüre daha fazla entegre olmaya yönelik bir baskı, nesiller üzerinde etki oluşturmak için stratejik olarak tasarlanmış tehlikeli bir yoldur. Nitekim hadisler ve deliller bunu açık bir şekilde haram kılmıştır; zira İbn Ömer'in şöyle dediği rivayet edilmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ** “Her kim kendini bir kavme benzetirse, o da onlardandır.” [Ebu Davud rivayet etti.]

İslami olmayan iktidar rejimleri, Müslümanların İslami nâsslara icabet ederek çocuklarına aktarmak istedikleri açık bir kimliğe sahip olduklarını biliyor; nitekim bu mefhumlardan biri de Müslümanların çocuk doğumunu azaltmaya yönelik aile planlaması tedbirleriyle ilgilenmemeleridir. Eğer bu rejimler ebeveynlerin neslini ideolojik bir zayıflık içinde tutmayı başarabilseydi, onların İslami kimliklerini çevredeki ortama uyum sağlayacak şekildeki azaltma alışkanlıkları, onların nesillerine aktarılacaktı. Dolayısıyla potansiyel bir felaket olan bu beyin yıkama, nesil ve eğitime köklü bir müdahale olmaksızın asla kırılmaz. Tabii ki çocukların temel mürebbileri bizzat kadınlar olup şayet kadınları kimliklerinden vazgeçmeye ikna edebilirlerse o zaman bu, sadece bir kişiye karşı değil, onlarca kişiye karşı kazanılmış bir zafer olacaktır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا فُؤَادِكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا** “**Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi ateşten koruyun.**” [Tahrir 6]

Sonuç olarak davet taşıyıcıları, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in önceki örneklerinden, Kur'an ve sünnetteki delillerden ders almalı ve boykot ve yasaklara karşı tepkimiz noktasında da farklı olmadığımızı anlamalıdır. Zira Hilafetin kurulacağı sahada çalışan Müslüman davet taşıyıcılarının, çalışmaları sırasında sürekli olarak yasak, boykot, işkence, tutuklama ve tecritle karşılaşmaları günlük rutin haline gelmiştir. Ancak Allah Subhanehu ve Teala'nın iradesiyle hiçbir zaman korku hissetmemişler ve Allah Subhanehu ve Teala'ya olan bağlılıklarında tutarlı olmaya devam etmişlerdir. Zira bir Müslüman, Allah Subhanehu ve Teala'nın vadinin hak olduğunu bilmekte olup müminlerin en faziletlisi ise, Rablerine kavuşmayı ve amellerinin mükâfatı olarak büyük kurtuluşu arzulayanlardır; büyük kurtuluş ise, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve Sahabe (Allah onlardan razı olsun) ile birlikte cennetin saflarına girmektir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

İmrane Muhammed